

జయంతి పిక్చర్స్ వారి

శ్రీకృష్ణదానయ్యదామ

నిర్మాత. దర్శకుడు

కె.వి.రెడ్డి B.Sc., (HONS)

P. S. రెడ్డి Bar-at-Law

స మ ర్పిం చు

జ యం తి పి క్చ ర్సు వా రి

శ్రీ కృష్ణార్జున యుద్ధము

తా రా గణ ము :

A. నాగేశ్వరరావు N. T. రామారావు

B. సరోజాదేవి

S. వరలక్ష్మి గుమ్మడి
శ్రీరంజని కాంతారావు
ఛాయాదేవి మిక్కిలినేని
ఋష్యేంద్రమణి ధూళిపాళ
బాలసరస్వతి నాగయ్య
స్వరాజ్యలక్ష్మి Ch. కుటుంబరావు
చిట్టి అల్లు రామలింగయ్య
మోహన ముక్కామల
లీల K. సత్యనారాయణ

ప్రభాకర రెడ్డి ; ఎ. వి. సుబ్బారావు ; మహంకాళి ; శ్రీనివాసులు రెడ్డి ;
D. నారాయణ ; వడ్లమాని ; ఆదిశేషయ్య ; విశ్వనాథరావు ; పొదిలి
తదితరులు.

మాటలు, పాటలు :

పింగళి నాగేంద్రరావు

సినిమా అనుకరణ :

K. V. రెడ్డి B. Sc. (Hons.)

జయంతి పిక్చర్స్ వారి

శ్రీ కృష్ణార్జున యుద్ధము

నిర్మాత - దర్శకుడు - కె.వి.రెడ్డి B.Sc. (HONS)

కథా సంగ్రహము

నాంది

శ్రీకృష్ణ సందర్శనార్థమై, భూలోకానికి వస్తూ, నారదమునీంద్రుడూ, బ్రహ్మవరార్థమై సత్యలోకానికి వెళుతూ, గయుడనే గంధర్వరాజూ, గగన మార్గాన కలుసుకున్నారు. గయుని ఆశ, “ఎలాగైనా అనంత జగత్కీర్తి గాంచుటయే” అని తెలిసి, కలహప్రియుడైన నారదుడు, ఇంత కీర్తికాంక్ష కారణంగా కొంత ప్రళయం జరుగకపోదని ఆనందించి “అస్తు” అని అతని దీవించి పంపి, తాను ద్వారకకు ప్రయాణించాడు.

చిన్నన్నయ్య వర నిర్ణయం

బలరామ కృష్ణుల ఏకైక సోదరి సుభద్ర. ఆ చెల్లెలంటే శ్రీకృష్ణునికి ప్రాణం. అందుచే, తన బహిష్కారమైన అర్జునునకే సుభద్రను కట్టపెట్టాలని కృష్ణుడు నిశ్చయించాడు. సుభద్రకు శృంగారం చేస్తున్న రుక్మిణి మరదలి వివాహవిషయం జ్ఞాపకం చెయ్యగానే “మన సుభద్రకు వరుణి ఎప్పుడో నిర్ణయించాను, కాని ముందు సుభద్ర ఇష్టపడితేనే నేను చెప్పేది” అన్నాడు కృష్ణుడు. సమయానికి అక్కడకు వచ్చిన నారదమునీంద్రుడు ఆ సంభాషణనందుకొని, శ్రీ కృష్ణార్జునులు సాక్షాత్తు నరనారాయణులే అని తెలిసినవాడు గనుక, కృష్ణుని మనస్సులో మాట నిట్టే కనుపెట్టి “అర్జునుడే సుభద్రాకన్యకు తగిన వరుడు. ఈ సంబంధం దివ్యంగా ఉంది. వెంటనే అర్జునుని పిలిపించి వివాహం జరిపించేసెయ్యండి” అన్నాడు. ఆ మాటతో ఎక్కడ లేని సిగ్గు సంతోషం వచ్చి సుభద్ర అక్కడ నిలవలేక వెళ్లి పోయింది. అంటే తాను వరించిందీ అర్జునునే అన్నమాట.

పారిజాత ప్రభావం

ఇంక నారదుడు వచ్చిన పని. శ్రీ కృష్ణునకు ఒక పారిజాత పుష్పాన్ని కానుకగా ఇచ్చి, దాని విశేషాన్ని అతిగా వర్ణించి దాని ధరించిన స్త్రీలకు శుభం అని రుక్మిణి వంక చూచాడు. సమయోచితంగా కృష్ణుడా పుష్పాన్ని రుక్మిణి కలంకరించాడు. అంతతో ఊరుకోక నారదుడు, “మరి ఈ పారిజాత ప్రభావం చూడండి, తమ కిక సత్యభామా విధేయులనే చెడుపేరు పోయి రుక్మిణి విధేయులనే మంచి కీర్తి వస్తుందని, శ్రీ కృష్ణునితో అని అయినా అంత స్వాతిశయం గల ఆ సత్యభామకు గర్వభంగం కావలసిందే అన్నాడు. ఈ ప్రసంగమంతా సత్యభామ చెలికత్తె పొంచి వింటోంది. అది గమనించి “గోడలకు చెవులుంటాయి. ఊరుకో” డని కృష్ణుడు నారదుని వాగ్దోరణి నరికట్టగా “నారాయణ” అంటూ నారదుడు సెలవుపుచ్చుకున్నాడు.

సత్యభామ అలక

చెలికత్తె వచ్చి చెప్పిన మాటలు వింటూనే రోషం వచ్చి, ఈర్ష్య హెచ్చి, సత్యభామ తోక తొక్కిన త్రాచులా పోయి, బుస్సలు కొడుతూ అలకపాన్పుపై శయనించింది. శ్రీ కృష్ణుడు వచ్చి మృదుమధుర గానంతో తన ప్రేమను నివేదించాడు; లాలించాడు, వేడుకున్నాడు. ఏం చేసినా సత్యభామ చలించలేదు. చివరికి “దాసుని తప్పు దండంతో సరి” అన్నట్లు ప్రయురాలి కాలికి మ్రొక్కాడు. సత్యభామ కాలు విదిలించుకొంది. అది తాకి కృష్ణుని కిరీటం క్రింద దొర్లింది. అంత పని జరగడంతో సత్యభామ తల్లడిల్లిపోయింది. కాని “ప్రియురాలు తన్నినా నాకు మన్ననే” అంటూ కృష్ణుడు ప్రసన్నంగానే ఉన్నాడు. ఇంక ముంచుకువచ్చిన పశ్చాత్తాపంతో దిగున వెళ్ళి సత్యభామ కృష్ణునిపై వ్రాలిపోయింది. ఆ సమయంలో బలరాముని వద్దనుంచి కృష్ణునికి పిలుపు వచ్చింది.

పెద్దన్నయ్య వర నిర్ణయం

నారదుడు వచ్చిన వేళావిశేషం. బలరాముని మందిరంలోకూడా, సుభద్ర పెళ్ళిమాటలు జరుగుతున్నాయి. ఏమనుకొంటున్నారో అని సుభద్ర కూడా చాటుగా ఉండి వింటూంది. తన చెల్లెలికి తన ప్రేమ శిష్యుడు

దుర్యోధనుడే వరుడని ఎప్పుడో నిర్ణయించానని బలరాము డనగానే, ఓహో ఈ సంబంధం దివ్యంగా ఉందనేసి నారదుడు పరిస్థితులంటూ కృష్ణునికి సమస్కారబాణం వదిలాడు. కాని రేవతి కల్పించుకొని “మన సుభద్ర అర్జునునే వరించినట్టుంది. మనకు దుర్యోధను డెంతో అర్జునుడూ అంతేగా” అన్నది. “అదెలా అర్జునుడు ధర్మరాజు తమ్ముడు. ఈ జన్మలో రాజు కాలేడు. దుర్యోధనుడు కౌరవాగ్రేసరుడు. రారాజు. ఈ సంబంధం తప్పదు. మా సుభద్రను మీ దుర్యోధనునికి చేసుకోమని ధృతరాష్ట్రులవారికి నేడే శుభలేఖ సంపుతా నన్నాడు బలరాముడు. శ్రీ కృష్ణుడు చేతలవాడేగాని మాటలవాడు కాడు. కనక అన్నగారి కెదురు చెప్పకుండా మౌనం వహించాడు. ఇది తెలియక పాపం సుభద్ర కోపం, నిరాశా, దుఃఖం పొంగి రాగా వెళ్ళి దిగులు పడుతోంది. శ్రీ కృష్ణుడు వచ్చి చెల్లెలి నోదారుస్తూ, “సుభద్రా! అర్జునునికి నీకూ కల్యాణం జరిపించే భారం నాది నా మాట నమ్మ” మని చేతిలో చేయి వేసి చెప్పాడు. ఆ అభయ హస్తంతో సుభద్రకు ప్రాణం లేచి వచ్చింది. అర్జునుని తలచుకొంటూ ఆనందపారవశ్యంలో తేలిపోయింది, అమె ప్రేమగాన తరంగాలు వాయువేగమున పోయి, ప్రభాసతీర్థంలో ఉన్న అర్జునుని హృదయంలో ప్రతిధ్వనించాయి.

నారాయణ మంత్రం

సుభద్రను తలచుకొంటున్న అర్జునునికి నారదుడు ప్రత్యక్షమై, బలరాముడు సుభద్రను దుర్యోధనుని కిష్ట నిశ్చయించిన వార్త నందించి, మీరిక యతీశ్వరుని వేషం ధరించి ద్వారకకు చేరండి, తరువాత సర్వం మీ శ్రీ కృష్ణులవారు చక్కచేస్తారని నారాయణమంత్రం ఉపదేశించి వెళ్ళాడు.

కామియైన స్వామి

సుభద్రకోసం యతీశ్వరుడైన అర్జునుడు, ద్వారకలో రైవతకాద్రి యందు మతం వేసి నారాయణ జపం చేస్తున్నాడు. వాని మిత్రుడు బ్రహ్మచారి చిన్న యతివేషం ధరించి వెళ్ళి బలరాముని దర్శించి, తన గురు స్వామి మహిమను వర్ణించాడు. యతులంటే బలరామునికి వెర్రి. వెంటనే ఆ యతీశ్వరుని తన మందిరానికి ఆహ్వానించాలని బలరాముడు బయలు

దేరాడు. ఈలోగా కృష్ణుడు, అర్జునుని కలుసుకొని, వేషం బాగుంది గాని ఈ రహస్యం ఎవరికీ తెలియరాదు, నేను చెప్పేవరకూ నీవు బయల్పడరాదు, అని బోధించి వెళ్లాడు. బలరాముడు మేళతాళాలతో వచ్చి, మనంగా స్వాగతం చెప్పి, ఈ కపట యతిని తీసుకొని వెళ్లి సుభద్ర ఉద్యానంలోనే విడిది ఏర్పాటు చేసి, చెల్లెలికి శుభం అని సుభద్రనే స్వామి సేవలకు నియోగించాడు.

గడ్డమే అడ్డం

స్వాముల సేవ తనకు జయమని చిన్నన్నయ్యకూడా చెప్పాడు. సుభద్ర ఎంతో భక్తిగా స్వామికి సేవలు చేస్తోంది. ప్రియురాలిని చూసు కుంటూ సేవ లందుకొంటుంటే, అర్జునునకు ఎంత ఆనందం కలుగు తూందో అంత విసుగూ వుడుతోంది. ముక్తికాంత నెపంగా సుభద్ర నుద్దేశించి ప్రణవగీతమన్నట్టు ప్రణయగీతం పాడుతున్నాడు. ఈ వింత భక్తిగానం సుభద్రకు వింతగా ఉండేది. ఈయనొక లీలాశుకుడనుకొని, ఈ స్వామి సేవా ఫలంగా తన కర్జును డెప్పుడు లభిస్తాడా అని చింతతో ఉంటూ, ఒకనాడు “నీకై వేచితి నయ్యా” అంటూ ఒక పాటకూడా పాడింది. ఆమె నిరీక్షణంతా తనకోసమే అని తెలిసి, అర్జునుడు, నీకు జ్యోస్యం చెప్పతానంటూ ఆమె చేతిని చేతిలోకి తీసుకొని పారవశ్యంలో, తన హృదయానికి హత్తుకున్నాడు. ఆ చేష్టతో స్వామిమీద అనుమానం కోపం వచ్చి, సుభద్ర రుసరుస వెళ్లి ఆ స్వామి మంచివాడు కాదు; వెంటనే వెళ్ల కొట్టండని కృష్ణునితో చెప్పింది. అర్జునుడేమాత్రమో తొందరపడి ఉంటాడని ఊహించి, శ్రీ కృష్ణుడు, “లేదమ్మా ఆ స్వామిని వేనే పిలిపించాను, ఎక్కడున్నా అర్జును నీక్షణాన రప్పించగల మహిమగలవాడు. ఈమారు వెళ్లినప్పుడు నీకే తెలుస్తుందని సుభద్రను బుజ్జగించి పంపాడు. సుభద్ర ఎంతో భక్తిగా వచ్చి, “మా బావ నిక్కడికి రప్పించండి” అని ప్రార్థించింది. అప్పు డర్జునుడు, కొంటెగా ఆమె కొక మంత్ర ముపదేశించి, కళ్లు మూసుకుని మూడు సార్లు జపించి చూడు నీ బావ ప్రత్యక్షమవుతాడన్నాడు. సుభద్ర కళ్లు మూసుకుని మంత్రం జపిస్తుండగా “మాకీ గడ్డమేగా అడ్డ” మని అర్జునుడు వేషం తీసివేసి కూర్చున్నాడు. సుభద్ర కళ్లు తెరిచేటప్పటికి ఎదుట యతి కాదు; అర్జునుడే ప్రేమగీతం పాడుతూ పలక రిస్తున్నాడు. తన ప్రియుని నాటకమంతా తెలిసి సుభద్ర సంభ్రమాశ్చర్యా

లతో దూసుకు వెళిపోయింది. సుభద్రా అని పిలుస్తూ అర్జును డామె మందిరంవరకూ వెళ్లాడు. ఆ సమయంలో బలరాముని రాక చూసి శ్రీ కృష్ణుడే యతీశ్వరుడై కూర్చున్నాడు. బలరాముడు వచ్చి, స్వామి అనుకుని, సుభద్రా దుర్యోధనుల వివాహానికి లగ్నం పెట్టమనీ, పెళ్లివారు వచ్చేవరకూ శ్రీ కృష్ణునికి రహస్యం తెలియరాదనీ అన్నాడు. “సరే దశమి లగ్నం మంచి”దని అన్నగార్ని పంపి, ఈలోగా పంచమి లగ్నాన సుభద్రా ర్జునులకు వివాహం జరిపించి ఆ రాత్రికి రాత్రే వారిని ఇంద్రప్రస్థం పంపించివేశాడు.

తరువాత ఈ రహస్యం తెలిసి బలరాము డుగ్గుడైనాడు. శ్రీ కృష్ణుని చూసి, “నాకు తెలుసు ఈ కపట నాటకం నడిపించింది నీవే; నీకు సుభద్ర అర్జునుడూ కూడా ఎంత కృతఘ్నులవుతారో చూస్తూ ఉండమని కోపాన్ని వెళ్లగక్కి, ఇంక చేసేదిలేక, తమ వైపు నుంచి పాండవులకు జరగవలసిన సత్కారాలు జరిపించి రమ్మ”ని శ్రీ కృష్ణుని ఇంద్రప్రస్థానికి పంపాడు.

శ్రీ కృష్ణుడు వెళ్లి పాండవులకు బహుమానాలందించి, వారివల్ల ఆదరింపబడుతూ సత్కారాలందుకొంటూ సంతోషంగా కాలం గడుపు తున్నాడు.

ఖాండవ వన దహనం

ఒకనాడు అర్జునుడూ కృష్ణుడూ ఖాండవవన సమీపానికి విహారం వెళ్లారు. అగ్నిదేవుడు విష్ణుని రూపంలో వారిని దర్శించి, తాను అజీర్ణ వ్యాధితో బాధ పడుతున్నాననీ, దివ్యోషధులుగల ఈ ఖాండవమును దహిస్తే కాని తన జాడ్యం పోదనీ, ఎప్పుడు యత్నించినా ఇంద్రుడు విఘ్నాలు కలిగిస్తున్నాడనీ వారి సహాయం కోరి, వారంగీకరించగా అర్జును నకు గాండీవమును అక్షయ తూణీరాలనూ, శ్రీ కృష్ణునకు చక్రాయుధమునూ లభించేట్టు చేసి తాను ఉగ్రజ్వాలా రూపమున ఖాండవ దహనం ప్రారం భించాడు. వనమంతా మహా ప్రళయంగా దహించుకు పోతోంది. ఇంద్రుని మిత్రుడు తక్షకుడా వనంలో ఉన్నాడు. అతని రక్షణకోసం, అగ్ని చల్లా రేట్టు ఇంద్రుడు కుంభపాతంగా వర్షాన్ని కురిపించాడు. కాని ఒక నీటి

చుక్కకూడా క్రిందపడకుండా అర్జునుడు బాణాలతో బ్రహ్మాండమైన పందిరి అల్లాడు. అగ్నిదేవునికి సంతృప్తికరంగా ఖాండవ దహనం జరిగింది.

బ్రహ్మవర ప్రభావం—శ్రీ కృష్ణుని ప్రతిజ్ఞ

గయుడు, తాను తెలిసి చేసినా, తెలియక చేసినా తన చేష్టలు జగత్ప్రసిద్ధములై, ముల్లోకాల్లోనూ తన కీర్తి విస్తరించేటట్టు బ్రహ్మదేవుని వరం పొంది, విమానంలో వస్తూ, విలాసినుల స్తోత్రగానంలో మైమరచి సేవిస్తున్న తాంబూలాన్ని క్రిందికి ఉమిశాడు. ఆ నిష్ఠివనం, ఇంద్రప్రస్థం నుంచి ద్వారకకు వెళుతూ దారిలో అగ్ని సూర్యునికి అర్ఘ్యప్రదానం చేస్తున్న శ్రీ కృష్ణుని దోసిటిలోనే పడింది. అంత కృష్ణుడు అగ్రహోదగుడై ఈ అపచారం చేసిన ధూర్తు డెవడని సూర్యదేవునే ప్రశ్నించాడు. సూర్యుడు సర్వసాక్షి, “బ్రహ్మవర ప్రభావ చోదితుడైన గయు” డని విశదంచేశాడు. అయిన ఆ దురాత్ముని శిరస్సును నా చక్రధారచే ఖండింతునని శ్రీ కృష్ణుడు శపథం చేశాడు. ఇంక ఇంటికి వెళ్లిన గయునికి అన్నీ అపశకునాలే. ఇంత విలయానికి హేతువేమని అందోళన పడుతున్న గయునికి “నీవు చేసిన నిష్ఠివనం సూర్యుని కర్ష్యమిస్తున్న శ్రీ కృష్ణభగవానుని దోసిట పడినది; ఆ అపరాధానికి నీ శిరస్సును తన చక్రధారచే ఖండింతునని శ్రీ కృష్ణుడు ప్రతిజ్ఞ చేశాడని అశరీరవాణి వినిపించింది. ఆ దారుణవార్త విని ఇంక నన్ను రక్షించగలవా రెవరని గయు డల్లాడిపోయాడు. బ్రహ్మదేవుని ప్రార్థించాడు. శివుని వేడుకొన్నాడు. కాని శ్రీకృష్ణుని ప్రతిజ్ఞ మాన్పుట కెవరూ సిద్ధపడలేదు. నిరాశచే కృంగిపోతున్న గయునికి నారదముని వచ్చి ఉపాయం చెప్పాడు. సంగతి చెప్పకుండా ముందు వెళ్ళి అర్జునుని శరణు కోరవలసిందనీ అత డభయమిచ్చిన తర్వాత సంగతి తెలిసినా నిన్ను విడువడనీ—నిన్ను రక్షించగలవాడు నరనారాయణుల అంశలోపుట్టిన ఆ నరుడే ననీ—ఇంక గయుడు, అర్జునుడే శరణుని బయలుదేరాడు.

అర్జున ప్రతిజ్ఞ

ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని వినోదిస్తూ అర్జునుడు సుభద్రా ప్రేమగాన పరవశులై ఉండగా, అర్జున ఫల్గున పార్థ శరణు శరణంటూ గయుడు వచ్చి అర్జునుని కాళ్ళమీద పడ్డాడు. నిస్సంకోచంగా అర్జును డతనికి అభయ

మిచ్చాడు. తరువాత నిజం తెలియగానే తన ప్రాణబంధువైన కృష్ణునితోనే విరోధమా అని విచారించి, శరణార్థిని రక్షించడమే క్షత్రియ ధర్మం గనక ఏది ఏమైనా గయుని రక్షించి తీరుతానని అర్జునుడు ప్రతిజ్ఞ చేశాడు.

ఇంక రాయబారాలు

ఈ సంగతి తెలిసి శ్రీకృష్ణుడు పాండవులవద్దకు అక్బార మహాశయుని రాయబారిగా పంపాడు. అతడు వచ్చి అన్ని ఉపకారాలు చేసిన శ్రీకృష్ణునితో మీకు వైరం తగదు; గయుని మాకు వప్పగించమని సామదాన భేద దండో పాయముల నచ్చచెప్పాడు. పంచపాండవులూ ఏకకంఠంగా శ్రీ కృష్ణుడు మాకు చెలి, చుట్టం, దైవం- శరణార్థిని రక్షించడం క్షత్రియ ధర్మం గనక అర్జునుని చూసి తానే గయుని క్షమించి, ఈ గండం నుంచి తమను కాపాడవలెనని, వినయ విధేయతా పూర్వక విజ్ఞప్తితో అక్బారుని తిరిగి పంపించారు. ఇంతమాత్రాన ఈ విలయమాగదనీ, తననుచూసి అయినా, తన చిన్నన్నయ్య శాంతించక పోడనీ సుభద్ర ద్వారకకు వచ్చింది. ఆమె అవస్థకు జాలిపడి, రేవతి, సత్యభామా, రుక్మిణీ ఒక్కొక్కరే శ్రీ కృష్ణుని సమాధాన పరచాలని చూశారు. కాని కృష్ణు డందర్బీ కసిరికొట్టాడు. అది చూసి సుభద్ర కన్నీళ్లతో అన్న కాళ్ళు పట్టుకుంది. గయుని క్షమించి ఈ గండం కాయమని బ్రతిమాలింది. మా మీద నీ ప్రేమ ఏమైపోయిందని వాపోయింది. కాని గయుని అపరాధంకంటే, తన మాటను ధిక్కరించి అర్జునుడు కృతఘ్నుడైనాడే అని కృద్ధుడై కృష్ణుడు, అర్జునుని యుద్ధమునకే సిద్ధపడమని చెప్పి చెల్లెన్ని పంపివేశాడు.

ఇక ప్రతిస్పర్థులై, రణరంగంలో నిలిచిన ఆప్రియ భావమరుదుల వాగ్వాద వైచిత్ర్యాలూ, పరస్పర నిందోక్తులూ, వీర రౌద్ర భయానక రసములు వెల్లివిరియు అస్త్రయుద్ధ విశేషములూ, పోరు నివారించుటకై శివు సంతవాని ధరకు దింపిన ఆ దారుణ సంగ్రామ సంరంభములూ, తెరపై చూసి ఆనందించవలసినదేగాని వర్ణనాతీతములు.

1. నారదుడు :

దేవదేవ నారాయణ పరంధామ పరమాత్మ
నీ లీలల నెన్నతరమ భక్త పారిజాత మా !

నకల భువన సంచాలక ఆఖిల దనుజ సంహారక
ఎప్పుడెచట అవతరించి ఏమినటన సేతువో !
దీనసుజన పరిపాలా మునిసన్నత గుణజాలా
ధరణినేమి మహిమచోట ద్వారకలో నుంటివో.

★ ★ ★

2. కృష్ణుడు :

అలిగితివా సఖీ ప్రియా కలత మానవా
ప్రియ మారగ నీదాసుని వీల జాలవా ?

లేని తగవు నటించువా మనసు తెలియనెంచితివా
ఈ పరీక్షమాని ఇంక దయను చూడవా !

॥ అలి ॥

నీవె నాకు ప్రాణమనీ నీ ఆనతి మీరనని
నత్యాపతి నా బిరుదని నింద ఎరుగవా ?

॥ అలి ॥

ప్రియురాలివి సరసనుండి విరహ మిటుల విధింతువా
భరియింపగ నాతరమా కనికరించ వా ?

॥ అలి ॥

★ ★ ★

3. కృష్ణుడు : పద్యం

నను భవదీయదాసుని మనంబున నెయ్యపు కిన్నబూని - తా
చిన యది నాకు మన్ననయ; చెల్వగునీ పద పల్లవంబు - మ
త్తను పులకాగ్రకంటక వితానము తాకిన నొచ్చునంచు నే
ననియెద అల్కమానవుకదా ఇకనైన ఆరాళ కుంతలా !

(పారిజాతాపహరణం)

★ ★ ★

4. సుభద్ర :

అన్నీమంచి శకునములే కోరిక తీరే దీవెనలే
మనసున మంగళ వాద్యమాహామోగెలే,

నావలెనే నా బావకూడా నాకై తపమును చేయునులే
తపము ఫలించి ననువరియించి తరుణములోనేబిరాననన్నుచేరులే
॥ అన్నీ ॥

అర్జునుడు :

అన్నీ మంచి శకునములే కన్యాలాభనూచనలే
మనసున మంగళ వాద్య మాహా మోగెలే

కుడికన్నదిరె కుడిభుజమదిరె కోరిన చెలినను తలచెనులే
చిరకాలముగా కాంచిన కలలూ నిజమౌ తరుణము వచ్చెనులే
॥ అన్నీ ॥

సుభద్ర :

మల్లె తోరణల మంటపమందే కనులూ మనసులు కలియునులే
కలనిన మనసుల కలరవములతో జీవితమంతా వసంతగానమౌనులే
॥ అన్నీ ॥

★ ★ ★

5. అర్జునుడు : శ్లోకం

వసుదేవ సుతం దేవం - కంన చాణూర మర్దనమ్
దేవకీ పరమానందం - కృష్ణం వందే జగద్గురుమ్
వందే నవఖున శ్యామం - పీతకౌశేయ వాసనమ్
సానందం సుందరం శుద్ధం - శ్రీకృష్ణం ప్రకృతేః పరమ్ ॥

★ ★ ★

6. సుభద్ర - చెలికత్తెలు :

స్వాముల సేవకు వేళాయె వైళమరారే చెలు లారా
అశీర్వాదము లభించుగా చేసే పూజలు ఫలించుగా.....

ఎన్ని తీర్థములు సేవించారో ఎన్ని మహిమలను గణించారో
విజయం చేసిరి మహాను భావులు మన జీవితములు తరించుగా
॥ స్వామి ॥

లీలాశుకులో ఋష్యశృంగులో మనయతింద్రులై వెలసిరిగా
ఏమి మౌనమో - ఏమి ధ్యానమో మనలోకములో ఉండరుగా
॥ స్వామి ॥

ఏయే వేళల కేవి ప్రియములో ఆవేళల కవి జరుపవలె
నవ్వడి చేయక నందడి చేయక భయభక్తులతో మెలగవలె...
॥ స్వామి ॥

★ ★ ★

7. అర్జునుడు :

చాలదా ఈ పూజ దేవీ, చాలదా ఈ కొలువు దేవీ
నీ భక్తునింత నిరాదరణ చేయనేలా ॥ చాల ॥
నీవాలు చూపులే నాప్రాణము, నీ మంద హాసమే నా జీవము
తపము జపము చేసి అలసిసాలసి పోతినే
ఇక కనికరించి ఈ బాధను బాపవేల ? ॥ చాల ॥

నీ అందెల గలగలలే ప్రణవనాదము
నీ కంకణ రవళియే ప్రణయగీతము
నీ కటాక్ష వీక్షణమే నాకు మోక్షము
కరుణ జూసి ఈ దీనుని కావవేల ? ॥ చాల ॥

నీవులేని నిముషాలే యుగము లాయనే
చెంతనుండి మాటలేని యోగమాయేనే
వరముకోరి ఈ చెఱలో చిక్కుపడితినే
జాలి దలచి ముక్తినొనగ జాలమేల ? ॥ చాల ॥

★ ★ ★

8. బ్రహ్మచారి - చంద్రిక :

బ్రహ్మచారి : అంచెలంచెలు లేని మోక్షము చాల కష్టమే భామినీ

చంద్రిక : కష్టమైనను ఇష్టమైనని కోరినిలచితి చినమునీ

బ్రహ్మచారి : అయిన కుదురుగ ఎదుట కూర్చొని గాలి గట్టిగ పీల్చుమా

చంద్రిక : స్వామి - స్వామి

బ్రహ్మచారి : ఏమి ? ఏమి ?

చంద్రిక : నేను పీల్చినగాలి నిలువక అకటా మీపై విసిరెనే

బ్రహ్మచారి : అందు కేమరి ॥ అంచె ॥

బ్రహ్మచారి : అయిన కన్నులు మూసి చూపును ముక్కుకొనపై నిలుపుమా

చంద్రిక : స్వామి - స్వామి

బ్రహ్మచారి : ఈ మారేమి ?

చంద్రిక : అచటనిలువక చూపులన్నీ అయ్యోమీపై దూకెనే

బ్రహ్మచారి : అదేమరి ॥ అంచె ॥

★ ★ ★

ష్కర గంధర్వు శిరంబు ద్రుంచెద మహోగ్ర కూర చక్రాహతిన్ ॥

15. గయుడు : పద్యం

నాగలోకము జొచ్చి డాగియుండెదమన్న
బలియె శ్రీహరికి నన్ పట్టి యిచ్చు
దేవలోకము చేరి జీవిత మనుకున్న
ఇంద్రుడే నన్ను వధింపగలడు
ఏ గగనాలకో ఎగిరిపోయెద మన్న
అఖిల దిక్పాలకు లతని భటలె
సర్వోపగతుడగు చక్రధారి ప్రతిజ్ఞ
తప్పింప నెవ్వరి తరము గాదు
బ్రహ్మ శివులంతవారె నన్ వదలినారు
ప్రాణములమీద ఆశయే వదలలేదు
ఇట్టి హింసకు పాలైతి, నెందుబోదు,
ఎవరి వేడుదు; నాగతి ఏమి స్వామి.

★ ★ ★

16. యుగళ గీతం

అర్జున : మనసు పరిమళించెనే తనువు పరవశించెనే
నవ వనంతగానముతో నీవు నటన సేయగనే
సుభద్ర : మనసు పరిమళించెనే తనువు పరవశించెనే
నవ వనంత రాగముతో నీవు చెంత నిలువగనే
అర్జున : నీకు నాకు స్వాగతమనగ కోయిలమ్మ కూయగా
సుభద్ర : గలగల నెలయేరులలో కలకలములు రేగగా
అర్జున : క్రొత్త పూల నెత్తావులతో మత్తుగాలి వీవగా
సుభద్ర : భ్రమరమ్ములు గుములు గుములుగా
ఝం ఝమ్మని పాడగా

॥మనసు॥

॥మనసు॥

॥మనసు॥

అర్జున : తెలి మబ్బులు కొండ కొనలపై హంసలవలె ఆడగా
సుభద్ర : రంగరంగ వైభవములతో ప్రకృతి విందు సేయగా ॥మనసు॥

★ ★ ★

17. అర్జునుడు : పద్యం

స్థాణుండే హరి పక్షమున్ గొని మహౌద్ధత్యంబునన్ వచ్చినన్
రానీ; బంధులు మిత్రులున్ తుదకు సామాజ్యప్రభల్ పోయినన్
పోనీ; కృష్ణుడె పోరు తప్ప దననీ; ముల్లోకముల్ సాక్షిగా
నీ నీ ప్రాణము కాచి తీరెద భయం బింకేల వర్జింపుమా!

★ ★ ★

18. కృష్ణుడు :

ఉపకారంబులు చేసినాడ కద; ఎన్నో రీతులన్; నాకె నే
డపకారంబు ఘటింప జూచుటలు మేలానీకు పార్థా! మహా
విపదబ్ధిన్ వడిదాటి నొకను వెనన్ విధ్వంసమున్ జేయునీ
కపటా చార కృతఘ్నవర్తనల లోకంబెందు హర్షించునే!

★ ★ ★

19. అర్జున : ఆపదలు మేమె తరియించు అదను జూచి

ఉట్టిపడెదవు మమ్మెల్ల ఉద్ధరించు
ఘనుడనని కీర్తికనెదవు కాని కృష్ణ!
నీవు లేకున్న మేము రాణింపలేమె ॥

★ ★ ★

20. సంవాద పద్యాలు

కృష్ణుడు : ఎగ్గు నిగ్గులులేక ఏకచక్రపురాన
బిక్షాటనము చేసి వెలయలేదె.

అర్జున : నల్లపిల్లివోలె ఇల్లిల్లు గాలించి
పాలెన్న దొంగిలి ప్రబల లేదె

కృష్ణుడు : అడ్డు పచ్చనటంచు ఆ ఏకలవ్యుని
వ్రేలును నరికించి వెలగలేదె.

అర్జున : అడ్డు వచ్చినయంత అర్ధాంగి రుక్మిణీ
తరుణి సోదరు తలగొరగ లేదె.

కృష్ణుడు : ఒక ఇంతినేవురు ఉద్వాహమై రాజ
కుల ప్రతిష్ఠను బుగ్గి కలుపలేదె.

అర్జున : పతులనేమార్చి వ్రేపల్లె భామలతోడ
మఱిగి యాదవకీర్తి చెఱుపలేదె.

కృష్ణుడు : ఋషులు మునులును భక్తి కీర్తించు దివ్య
పురుష లక్షణ మర్కము నఱయలేక
ధరణి మాల్వలకె అపార్థము ఘటించు
ఇంత మూర్ఖుడవని ఎన్న డెరుగనైతి ;

అర్జున : వంచనలు దొంగతనములు వక్రగతులె
పరమ లీలలుగా చాటు వత్తి భజన
పరుల మూర్ఖత అవతార పురుషుడనని
నెగడెదవుగాని ఎరుగనే నీ చరిత్ర !

★

★

★

21. గయుడు & కోరన్ :

జయ చంద్రకోటీర జయ ఫణి హరా
జయ నిష్ఠితానంగ జయ కృపా పాంగ
జయ మేరు కోదండ జయ విష్ణు కాండ
జయా జయా పరమేశ జయ పార్వ తీశ
పాహిమాం పాహిమాం పాహిమాం

ఛాయాగ్రహణ దర్శకుడు	కమల్ ఘోష్
ట్రీక్కులు	రవికాంత్ నగాయిచ్
కెమెరా సంచాలకుడు	.	.	.	B. రామచంద్రయ్య L.C. & S.E.	
శబ్దగ్రహణ దర్శకుడు	.	.	.	V. శివరామ్ B. Sc.	
రికార్డిస్టు	.	.	.	T. A. జగన్నాథ్	
ఎడిటింగ్	.	.	.	వాసు	
మేకప్	.	.	.	హరిబాబు, పీఠాంబరం, S. S. R. మూర్తి	
నంగీత దర్శకుడు	.	.	.	పెండ్యాల నాగేశ్వరరావు	
ప్లేబాక్ గాయకులు	.	.	.	{ ఘంటసాల, నుశీల, మాధవపెద్ది నత్యం, స్వస్థలత, B. గోపాలం, వనంత	
కళ	.	.	.	మాధవపెద్ది గోఖలే, తోట వెంకటేశ్వరరావు	
నృత్యము	.	.	.	పసుమర్తి కృష్ణమూర్తి	
అసోసియేట్ దర్శకుడు	.	.	.	శింగీతం శ్రీనివాసరావు B. Sc.	
సహాయ దర్శకుడు	.	.	.	ఘంటసాల చిరంజీవి	
నిర్మాణ నిర్వాహకులు	.	.	.	{ నూదిరెడ్డి శంకరరెడ్డి, D. రామస్వామి,	

సహాయ నిర్మాత :

T. పట్టాభిరామ రెడ్డి M. A.

నిర్మాత, దర్శకుడు :

K. V. రెడ్డి B. Sc. (Hons)

స్తూడియో :

విజయా - వాహినీ - వీనస్

లేబరేటరీ : విజయా లేబరేటరీ . By V. D. S. Sundaram

Recorded on Westrex Sound System.

Gramophone Records on H. M. V. & Columbia.

